

Θεάτροις εἰσιών. Αὐχειοποιόν.] ἀγρίους εἰσάγοντε καὶ αὐμούς τοὺς πρωας. Απύλωτον σόμα.] Φριώνχος, ἀδύρωτον. οἱ Ἰχαμπατικοὶ, ἀπύλωτον, ἀντὶ τοῦ ἀνεῳγμένου καὶ ταύλων μὴ ἔχον, μὴ χαλιναγωγέμμουν μηδὲ κρα-

τούμμουν. Αθηναῖον.] οὗτον εἰδότα λαλῶν, πομποφανελορρήμονα ὡς βαρυρρήμονα σκληρὰ καὶ σινδεδεμένα ἐπι λέγοντα. Φανελοὶ γνωστοὶ ταῦτα φορτία τῆς ξύλων.

Ai. Αλιθες, ὁ παῖ τῆς αρχαράδας θεῦ,
Σὺ δή με τῶντ' ὡς τωμυλιοσυλλεκτάδη,
Καὶ πτωχοποιὲ, καὶ ράκιοσυρράπταδη.
Aλ' εὖτοις τῶντ' ἐρεῖς. Διόγυσθος. παῦσ'
Αἰχύλε,

Καὶ μὴ τοῦτος ὄργιαν απλάγχα θερμιλίης κό-
τω.

Ai. Οὐδῆτα, φρίν γ' αὐτὸν διποφήνω σε-
φῶς

Τὸν χωλοποιὸν, οἵθεν ἀνθεσομέται.

Δι. Αἴρν' αρνα μέλαιναν παῖδες ὀξενέκα-
τε.

Τυφώς γνωστοῖς τελεσθενταῖσιται.

Ai. Ως Κρητικαὶ ψεύτησιν λαλέσσων μονωδίας,
Γάμοις δὲ αἰσθοῖς εἰσφέρον εἰς πλητέρου.

Δι. Επίχεις θεῖτ, ὁ πολυτίμοτος Αἰχύλε,

Απὸ τοῦ χαλαζῶν, ὁ πόνηρος Εὔεπιδη,
Αἴπαγε σεαυτὸν ἐκποδῶν, εἰ σωφρονεῖς,

Γ' να μὴ πεφαλασσω τὸν περταφόν τούτον ρύματι,
Θένων ύπ' ὄργης, ἐνχέντη τὸν Τήλεφον.

Σὺ δὲ μὴ τοῦτος ὄργιαν Αἰχύλ', ἀλλὰ φράσ-
νως

Ελεγχέλεγχοις, λοιδορεῖδης δὲ τοῦτοι
Αἴρματας ποιητεῖς, ὁπερεὶς αρχαπλιδας.

Σὺ δὲ δέσποιν, ὁπερεὶς φρίν θερμοθεῖς,
Βοᾶς.

E. Εὔτιμος εἰμὶ ἔγωγε, κούκη αναδύομαι
Δάκνειν (δάκνειαν τοῦτον τούτῳ δο-
νεῖ)

Τάππη, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς ζευγωδίας,
Καὶ γὰρ Δία, τὸν Πυλέα τε, καὶ τὸν Αἴολον,

Σχόλια. Αλιθες ὁ παῖ.] ἐν ἑρωτήσει. ἀντὶ ὄντως
δὴ σύστητι δὲ λαχανοπάλιδος μόδος οὗτος ὁ Εὔεπιδης, Α-
λέξανδρός φιουσι. ἔριται ὡς στίχος τοῦτο τὸ Εὔεπιδη.
ἀλιθες ὁ παῖ τὸ θαλασσίας θεῖ. βαρυτοντέοντος ὡς τὸ
αλιθες. αρχαράδας ὡς διότι τοῦτο λάχανα εἰν τῷ γῆς φύτεψα.
Πτωχοποιό.] ὃ τὸ Τήλεφον τὸν βασιλέα Μυσῶν πλωχὸν
ποιητεῖς. τωμυλιοσυλλεκταῖσιτος ὡς πολυλογίας σινδε-
γων. ράκιοσυρράπταδην δὲ, ὡς ράκιοσυρράπταδην καὶ ἐν-
δύντων τοὺς βασιλεῖς, ὡς τὰ τρίβηλλαν ποιητέοντα συλλέ-
γων καὶ οἰκεῖα ἐντεῦθεν λογιζόμυνος.

B I S E T V S. Στωμυλιοσυλλεκτάδη] Σ. σω-
μύλαράματα συλλέγων.

Σχόλια. Σπλαγχνα θερμιλίης.] Θυμός γάρ τοι ζε-
στος τοῦτο οὐ παρδίνειν αἷματος, διὸ ὄρεξιν ἀντιλυπτώσεως
κινημένα. ὡργὴν ἐν αρχομένην. κότος δὲ ὡργὴν ὀπτιπρέπει.
μέντος δὲ ὡργὴν εἰς παλαιώστην ἀποτιθεμένην. χόλος δὲ ὡρ-
γὴν διοιδεῖ. ὡργὴν ὡς ὀπτιμία τιμωρείας τοῦ ηδικηνέα
δοκοῦσθος. ἡ λύση μεθ' ἐπολίφεως τῇ ὀλιγωρεΐα.
Τὸν χωλοποιόν.] οὐδὲ τοὺς τρεῖς. βελεροφόντεων. Φιλο-
κτήτεων. Τήλεφον. Αρνα μέλαιναν.] οὓς Τιαντίς
γινομένης θυσίας τοῦ Τυφῶνος, ἐν πληγῇ τὰς κατατί-
θας. Τυφώς γνωστοῖς τελεσθενταῖσιται.

Verbis. **Æs.** ita est, mi fili ruralis Dea:
Tu equidem, tu blateramentorum inanum
Collector, tu fabricator mendicantium,
B Tu pannosorum hominum consutor, hæc mihi
Obijcis: at faxo ego iam nunc, haud ut rideas.
BA. Pausa Æschyle, nec ad iram accendas vi-
scera.

Æs. Minime, priusquam hunc commonstrane-

ro palam
Clandorum hominum fabrum, quam sit feroci-
lus.

C **BA.** Agnum huc, agnum efferte pueri nigrum
oculus,

Nam turbo verborum tentat prorumpere.

Æs. O tu, qui Creticas facis monachias,
Et nuptias in artes inferas nefarias.

BA. Quæso abstine, mi præstantissime Æschyl-

le,
A vocum grandinibus: tu miser Euripides,
Hinc temet amone è conspectu, si sapis:
Ne iratus duriori verbo tibi caput
Feriat, & fracto cranio effundat Telephum.
Tu vero Æschyle, ne iracunde, sed leniter,
Refelle obiecta. non enim bonos decet
Poetas, ceu pictorum uxores, inuicem
Coniunctari. tu velut ilex clamitas,
Quæ igni crepitat. EV RIP. nulla in me morsa;
neque abnuo

E Mordere (siquidem huic priori morderi lubet)

Numeros, modos & nervos in Tragédia:

Et per Iouem, Peleam meum, & meum Æolum,

μιζον μέλαινα ἀρνα σφαγιμέσιν, ὅστις ληξη τονεῦμα,
εἰς τὸ Αἰχύλον ὡς τετο. Οι κρητικαὶ μέν.] ἐν τοῖς Κρη-
σίν, Ικαρον μογοδεντεσσοίσιτο. Κοι μέν εἰς τὸ Ιασόρο μα-
νωδίαν ἐν τοῖς Κρησι. Φραστέρον γνωστόντος τοῦ δοκεῖτο τὸ φρόσω-
πον. Απολλώνιος ὡς τοῦ διώτατος καὶ τοῦ Αερόστω, τὸ
ἐν τοῖς Κρηταῖς εἰρηθαί. Λινή εἰσηγαῖται πορνεύειται. οὐραὶ
ὡς σφετεραὶ τοῦ Αἰσθαφ. Τιμαχίδας ὡς, δέσποιν τοῦ τοῖς
Κρησι μίζην Παστοφάνης φρότος τὸ ταῦρον. ἀλλας. εἰς τοῦ
τοῦ Αἰσθαφ Κανακον καὶ Μακαρέως ἡ ὥστις τινες Δαναος καὶ
Μειαρέως τρίβηδελφον. ἐδόκει γνωστοῖς παλαιοῖς τοῖς
ἐναγεῖτο ταῖς ἀδελφαῖς μίγνυσθαι. ἡ ὥστις Η Φαίδρα ἡ
τὸ παύθος ἐδραματούρμητος Κρηταῖα λινή καὶ γάμος ανο-
σίους λέγειται τοῦ αὐτῶν ἑραδητεῖα μεγ Ιππολύτω. δὲ
ὁ θωσεὺς ἐξ Ιππολύτης ἐχει μιάσις τρίβη Αμαζόνων. μὴ δυ-
νητείται ὡς τελέσαι τὸν ἑρωτα τοῦ ιππολύτη τοφρο-
σιαῖς ἀγχόνῃ κατέθαται. Ινα μὴ πεφαλαίσι.] αντὶ τοῦ
ἀδροῦ. Σὲν νεελαῖς, πεφαλαίσιον τὸ ράφανιδος. τρίβη
δειπνοιοῦται ξενί, πεφαλαίσιον τὸ ράφανιδος.

B I S E T V S. Κεφαλαίσιον τὸν εἶδε, μὴ τὸν σὸν κρη-
ταφορρήματα, οὓς πεφαλαίσιον ράφανιδος, πηγοισι μεγάλω,
τὸ πεφαλαίσιον τὸ ράφανιδος δικαῖων, ὡς ὡργὴς θένων, καὶ
τύπων ἐνχέντη τὸν Τήλεφον. Συτέσι σε νικάν, καὶ τὸ
δράμα κακόν, καὶ διπλούτεον τοῦ δειπνοῦ.

Σχόλια.